

Naar Kaag en zijn Plassen: de Kagerplassen 25 juni 2011.

Weersvoorspelling: 's morgens nog regen, maar daarna wordt het droog met 's middags opklaringen. Weerwaarneming: gestaag vallende regen voor het vertrek, bij het opladen, tijdens het rijden. Daarna heel even droog met dan stevige motregen en een aantrekkende wind. Van opklaringen geen sprake.

Dus stonden vier SKK-ers hun boten op te laden in de regen. De conversatie verliep afwisselend in het Nederlands en/of Frans want onze twee Franstalige leden gingen mee op tocht.

De Kagerplassen hadden we al heel wat keren bevaren maar ondertussen was dit toch alweer enkele jaren geleden, dus een uitgelezen kans om nog eens weer te keren. Alleen hadden we de laatste maal vastgesteld dat door de aanvangende werkzaamheden voor een HST-lijn dwars door het gebied een kanaaltje

afgesloten was en we dus toen een hele omweg moesten maken om terug bij de auto te geraken. Vrijdagavond toch maar eens met Google Earth gaan kijken of daar iets van te zien was en het was hoogstwaarschijnlijk dat het kanaaltje definitief was afgesloten. Dat betekende dat we een andere instapplaats moesten zoeken.

De ervaring aan de Vinkeveense Plassen – enkele peddelslagen hiervandaan – had al geleerd dat dit niet zo eenvoudig was. En inderdaad, het zoeken naar een instapplaats was niet simpel. Op Google Earth had ik wel parkeerplaatsen gezien, maar daar is niet op te zien dat die privaat zijn. Zelfs de parkeerplaats bij de kerk mocht alleen gebruikt worden voor het kerkbezoek en dat was toch wel wat veel van het goede; we kwamen om te kajakken en niet om in de kerk te zitten.

Na wat rondrijden vonden we toch een parkeerplekje vlak aan een kanaal – het Zijl – met een ideale instaphoogte. Ondertussen was het al wel middag en haalden we onze lunchpakketten boven.

Het regende toch nog steeds maar in de mobilhome zaten we droog en konden we koffie maken.

Om één uur plonsden we onze boten het water in. Fabian kon zijn nieuwe boot uitproberen. Maar zijn spatzeil bleek een maatje te klein en het lukte niet om het rond de kuip te trekken, zelfs niet met vereende krachten. Meer dan wat regenbescherming bood het ding dan ook niet. Gelukkig stond er niet te veel wind zodat er van golfslag niet veel sprake was. De meeste golven kwamen van langsvarende boten. Al waren dat er ook niet veel gezien het grijze en natte weer. Het was gelukkig wel gestopt met regenen.

Over het 'Zweiland' en 'Kever' draaiden we naar de 'Kleipoel' om via de 'Boerenbuurt' weer naar de Plassen te draaien. Het begon alweer te miezeren! We volgden een klein stukje het kanaal langs 'Buitenkaag' om dan naar 'Kaag' af te slaan, op zoek naar hét café dat daar zou moeten zijn.

We vonden een restaurant 't Kompas'.

Uit een kajak klauteren aan een zeiljachtensteiger is altijd een hels karwei en met een gladde steiger nog eens zo vervelend. Maar we raakten aan wal en doken het restaurant binnen dat aardig vol zat met vrolijk pratende en etende mensen. Iets drinken konden we enkel aan de bar, want de andere tafels waren voor het restaurant. Geen nood; vier vrij verzopen 'kiekens' gingen op een rijtje zitten en bestelden koffie en appelgebak met slagroom! Fabian hield niet van koffie, wel van een goeie Palm. Voor onze neus werd aan de Grolsch-tapkraan stevig getapt.

't Leek ons wel erg licht bier! 't Was gewoon leidingwater!

Jean-Claude trakteerde want hij was enkele dagen later jarig.

'Félicitations! Merci et santé!'

Dan maar weer de kajaks in. Het motregende nog iets steviger en het waaide iets meer. De Palm van Fabian stuwde hem vooruit, hij schoot over het water. We slalomden tussen de eilandjes naar Warmond. Langs de oever stonden 'optrekjes' die aan de Leie of de Vecht niet zouden misstaan. Nog een klein stukje terug over een kanaal en daar waren we alweer op het 'Zijl'. Jean-Claude wilde doorvaren naar Amsterdam en pas de volgende dag naar de auto terugkeren. Dat vonden we iets te veel van het goede, dus stopten we braaf bij de auto, laadden de boten op, en trokken droge kleren aan.

Die beloofde opklaringen hebben we niet gezien.

Anderhalf uur later stonden we terug aan onze club.

Jammer van het weer, want de Kagerplassen blijven toch altijd weer plezant om te bevaren.

Pol VD.